

OD REDAKCJI

Drogie Czytelniczki,
Szanowni Czytelnicy,

Oddajemy Wam pierwszy numer
GAZETKI PARTNERSKIEJ STARY
MOKOTÓW. Chcemy, by była ona
zarówno odbiciem współczesnego
życia mieszkańców, jak i świadec-
twem bogatej historii naszych okolic.

Na kolejnych stronach piszą o sobie
osoby żyjące tu od lat (m.in. Jacek
i Ania), prezentują się organizacje
zaangażowane w Partnerstwo Lo-
kalne „Stary Mokotów” (m.in. Fun-
dacja Pompka, Warszawskie Towa-
rzystwo Muzyczne, Mokotowskie

Centrum Zdrowia Psychicznego,
Ładnie, ładnie!), pokazujemy foto-
grafie laureatów i laureatek konkur-
su „Mokotów w czasie pandemii”
organizowanego przez MDK „Mo-
kotów”, a także zdjęcia, które przy-
bliżą Wam nasze działania.
I w końcu, publikujemy pierwszy
odcinek wspomnień powstańczych
zebranych przez Joannę.

Zapraszamy do lektury, kontaktu z
redakcją i współtworzenia Gazetki.

W imieniu Zespołu Redakcyjnego
Jakub Tercz

SPIS TREŚCI

OGŁOSZENIA URZ. DZIEL. MOKOTÓW	2
PARTNERZY O SOBIE	2-7
KONKURS FOTOGRAFICZNY	8-9
KALENDARIUM 2018-2020	10-11
WSPOMNIENIA POWSTANEK	12-13
OGŁOSZENIA – CO SIĘ U NAS DZIEJE?	14-15
OGŁOSZENIE PARTNERSKIE	15
OGŁOSZENIA WSPARCIOWE	15
DEKLARACJA PARTNERSKA	16

Drodzy Mieszkańcy i Mieszkanki Mokotowa!

Cieszę się, że partnerstwo Stary Mokotów podjęło inicjatywę wydania gazetki i publikowania informacji o swoich działaniach. Tutaj zawsze tyle się dzieje, warto więc dalej rozwijać ciekawe pomysły! Pandemia wszystkim pokrzyżowała plany, jednak nie poddawamy się i docenimy to, co jest najbliżej wokół nas. Nie bójmy się rozmawiać, dbajmy o relacje sąsiedzkie, zdrowie, spokój, dobry nastrój i najbliższych. Czego sobie i Partnerstwu serdecznie życzę i trzymam kciuki za kolejne numery!

burmistrz Mokotowa Rafał Miastowski

PLENEROWA BIBLIOTECZKA

Zapraszamy do dzielenia się książkami!

Miniaturowa biblioteczka – punkt sąsiedzkiej wymiany książek już działa przed Multimedialną Biblioteką dla Dzieci i Młodzieży nr XXXI, ul. Tyniecka 40a.

Drewniany domek posłuży mieszkańcom jako miejsce wymiany książek, bookcrossingu. W biblioteczce będzie można wymienić swoją książkę na inną oraz podzielić się swoimi książkami z mieszkańcami. Idea bookcrossingu opiera się na założeniu, że literaturę należy rozpowszechniać. Książki powinny podróżować, krążyć z rąk do rąk, by mogły żyć i spełniać swoje zadanie.

Miniaturową biblioteczkę stworzyła Maria Dek-Lewandowska (ilustratorka i autorka książek obrazkowych, absolwentka University of the Arts London i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie).

Miniaturowa biblioteczka powstała w ramach projektu „Biblioteka z ogrodem zamiast betonu, otwarta w weekendy, rozkwita na Tynieckiej – bezpłatne koncerty, filmy, nowości wydawnicze, warsztaty, kawa, hamaki i źródło wśród kwiatów”, finansowanego z Budżetu Obywatelskiego 2021 dla Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy.

IZABELA GOMZA /URZĄD DZIELNICY

Nazywam się Izabela Gomza. W Partnerstwie jestem przedstawicielką Urzędu Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy. Pracuję w Wydziale Spraw Społecznych i Zdrowia. Praca na rzecz seniorów i osób nimi się opiekujących jest dla mnie szczególnie interesująca w działaniach lokalnych. A jak wiadomo, Mokotów jest jedną z najbardziej starzejących się Dzielnic Warszawy, obok Śródmieścia, Ochoty, Woli, Żoliborza i Bielan. Dlatego zależy mi, aby w tym roku Partnerstwo wspierało te osoby z rodziny, które opiekują się seniorami. Uważam, że jest to bardzo ważne zadanie i dlatego angażuję się w podgrupę, która będzie ustalała program ogólnodostępnych internetowych wykładów/spotkań na ważne dla tych osób tematy. Sądzę, że potrzebują one wsparcia w swym niełatwym zadaniu, a docierająca do nich pomoc jest niewystarczająca.

ANITA ZDROJEWSKA /FUNDACJA POMPKA

Nazywam się Anita Zdrojewska. Z wykształcenia jestem japońską. Lubię ludzi i sztukę, więc z pasji jestem animatorką działań edukacyjno-kulturalnych, a zawodowo prezeską Fundacji Pompka (www.fundacja.pompka.org.pl) koordynującej (trzeci rok!) działania Partnerstwa Lokalnego Stary Mokotów i szefową agencji PR Publink. Na Mokotowie działam od 2000 roku; w siedzibie obok Iluzjonu, zwanej Butohsferą, tworzę minicentrum kultury – eklektyczne miejsce spotkań dla osób ciekawych świata i ludzi.

Ze staromokotowską zielenią w tle organizuję zajęcia ukierunkowane na promocję zdrowego trybu życia i rozwój artystyczny. Są to m.in. warsztaty kulinarne z japońskim mistrzem, warsztaty kaligrafii czy warsztaty pracy z ciałem z elementami tańca butoh.

Przed pandemią organizowałam wystawy, koncerty, spotkania wokół filmów, książek czy związane z pobytem japońskich artystów w Polsce. Jak tylko sytuacja się poprawi, na pewno wrócę do tych działań i będę mogła zaoferować gościom nie tylko zdrowe, pyszne zielone herbaty, ale i niezwykle dzieła japońskich rzemieślników i artystów.

JACEK FRYDRYSZAK

Nazywam się Jacek Frydryszak. Urodziłem się na ul. F. Szustra (obecnie J. Dąbrowskiego) 63 lata temu. Tutaj stawiałem pierwsze kroki, tutaj chodziłem do żłobka i przedszkola. Co prawda dalsze lata życia spędziłem na Ochocie i w innej części Mokotowa, ale 8 lat temu wróciłem, już chyba na stałe, do swojego „gniazda”. Stary Mokotów to miejsce wyjątkowe przede wszystkim ze względu na obecność na każdym kroku historii. Większość domów, ulic, placów to obiekty z okresu międzywojennego, ciekawe swoją architekturą, jak również biografiami ludzi. Stary Mokotów jest jednocześnie miejscem jak najbardziej współczesnym, wygodnym dla życia z uwagi na wyjątkowo dużą liczbę sklepów, kawiarni, restauracji, szkół, placówek kultury, parków itp.

W 2017 roku z inicjatywy Urzędu Dzielnicy Mokotów powstało Partnerstwo Lokalne Stary Mokotów. Jestem od początku jednym z jego aktywnych członków, ponieważ uważam, że dzięki formule partnerstwa, wspólnie z bardzo ciekawymi ludźmi, mam możliwość zmiany swojego sąsiedztwa na lepsze. Ponadto, jestem przekonany, że takie formy relacji międzyludzkich i wspólnego działania są podstawą budowy tzw. społeczeństwa obywatelskiego, a tylko takie społeczeństwo będzie odporne na próby „urządzania życia” obywatelom przez lepiej wiedzących polityków.

Działanie w partnerstwie to również, a może przede wszystkim, przyjemność spotykania się z ludźmi, wspólnego tworzenia, odnoszenia sukcesów, przeżywania satysfakcji lub czasami wspólnego uczenia się na popełnianych błędach.

Zachęcam serdecznie – przyłącz się do nas i wspólnie realizujemy maksymę mistrza Wojciecha Młynarskiego (również mieszkańca Mokotowa): „Róbmy swoje; Może to coś da. Kto wie?...”

ANNA WOŁYŃCZYK

Lubię ludzi, lubię być z nimi, lubię innych zapraszać do bycia razem. Tak naprawdę nie umiem siedzieć i nic nie robić, stąd moja aktywność w różnych miejscach.

Niemal od zawsze mieszkam na Mokotowie. 23 lata spędziłam przy Placu Unii – choć oficjalnie w Śródmieściu, to jednak na granicy Mokotowa. Przez krótki czas trochę dalej, ale w 1990 roku jestem już tu! Od 15 lat przy Skwerze Orszy, gdzie mieszka mi się najlepiej.

Z wykształcenia, uprawianego zawodu, ale przede wszystkim z charakteru – jestem dziennikarką. Ciekawi więc mnie niemal cały świat: przyroda, czyli rośliny i zwierzęta, a także ludzie i ich działania lub... zaniechania.

Moje umiłowanie do kwiatów i ludzi spełniam na własnym balkonie (kolory cieszą zarówno mnie, jak sąsiadów i przechodniów), wspólnotowym podwórku (zamienionym w fajny ogródek) oraz w kwaciarni Ładnie, ładnie! przy Skwerze Orszy. Hobbystycznie pomagam przy aranżacji balkonów i tarasów znajomym, ale też osobom poznanym w różnych miejscach – super robota! Moją stroną na Facebooku „Balkony w kwiatach” lubi już ponad 250 osób – to super zajęcie!

Działania w Partnerstwie Lokalnym Stary Mokotów to moje kolejne hobby. Najbardziej lubię robić łańcuch na naszą choinkę, bo przypominam sobie dzieciństwo, ale chętnie podejmuję się i innych zadań.

ŁADNIE, ŁADNIE! ROZMOWA Z KINGĄ MARKERT

*Ładnie
Ładnie!*

KWIATY I RĘKODZIEŁO

Skąd pomysł mediatorki, by otworzyć na Skwerze Orszy sklep z kwiatami i pięknymi przedmiotami?

Trochę przypadek, trochę pasja. Skwer oraz ludzi mieszkających w okolicy poznałam i polubiłam, gdy 4 lata temu byłam współprowadzącą konsultacje społeczne nt. powstania tu Centrum Lokalnego. Rok później zobaczyłam ogłoszenie o konkursie na zagospodarowanie lokalu na tyłach Skweru. Mediacji nie porzuciłam – nadal pracuję także w tej profesji.

Kinga Markert w Ładnie! Ładnie!

I faktycznie – od prawie 3 lat działa Ładnie, ładnie! Czy czas pandemii bardzo przeszkadza w interesie?

Trochę tak. Ale Mokotowianie podczas przymusowego siedzenia w domach, zauważyli braki roślin w mieszkaniach czy na balkonach i zaglądnęli do mojego sklepu. Dziękuję im za to i co dzień zapraszam po kwiaty, rośliny doniczkowe, wazon, biżuterię, ceramikę i inne, unikatowe rękodzieła.

Rozmawiała AW.

MŁODZIEŻOWY DOM KULTURY „MOKOTÓW”

MDK „Mokotów” mieści się w zabytkowym budynku dawnego Instytutu Moralnie Zaniebanych Dzieci ufundowanym przez Julię i Franciszka hr. Pułowskich, którego projektantem był wybitny architekt warszawski Henryk Marconi. Instytut w siedzibie na Mokotowie przy ul. Puławskiej powstał 25 listopada 1862 roku i był jedną z najnowocześniejszych placówek wychowawczych w kraju.

Jako Młodzieżowy Dom Kultury placówka istnieje od 1 stycznia 1968 roku. We wrześniu 2011 baza lokalowa MDK wzbogaciła się o Oddział MDK przy ul. Odyńca 57. MDK jest „miejscem otwartym” na dzieci, młodzież i rodziców. Każde dziecko i młody człowiek, który pojawia się w MDK jest otoczony opieką i zrozumieniem. Oferuje mu się możliwości wyboru Sekcji zainteresowań, a tym samym wybór kształcenia swojego TALENTU.

MDK prowadzi zajęcia w sekcjach:

w siedzibie MDK przy ul. Puławskiej 97: Plastyka, Malarstwo, Rysunek, Grafika, Fotografia Tradycyjna i Cyfrowa; Muzyka – Rytmika, Zajęcia Umuzykalniające, Chór, Gitara Klasyczna i Akustyczna, Samoobrona z elementami judo i karate, Zajęcia multisportowe CrossFit, Gimnastyka Korekcyjna, Tenis Stołowy;

w Oddziale MDK przy ul. Odyńca 57: Taniec Jazzowy, Piosenka i Emisja Głosu, Nauka gry na skrzypcach; Teatr, Kabaret, Gitara Klasyczna i Akustyczna; Tkanina Artystyczna, Klub Młodego Archeologa, Małe

Formy Rzeźbiarskie-Ceramika, Modelarstwo, Kulinaria Staropolskie, Nauka gry na pianinie, Nauka gry na perkusji, Szachy.

Realizujemy zajęcia w zakresie Muzyki-Rytmiki, Plastyki, Ceramiki, Tańca, Tańca Ludowego, Gimnastyki Korekcyjnej w 44 mokotowskich przedszkolach i współpracujemy z mokotowskimi szkołami.

Dyrektorem MDK jest Marek Masłowski.

CHÓR KAMELEON

Jako Chór Kameleon Dzielnicy Mokotów działamy od 2015 roku pod auspicjami Młodzieżowego Domu Kultury Mokotów. Wcześniej, przez 10 lat funkcjonowaliśmy jako Chór Kameralny „KameLeon” Akademii Leona Koźmińskiego. Pośród nas są miłośnicy śpiewu chóralnego z Mokotowa i z innych dzielnic Warszawy – od licealistów przez studentów i osoby pracujące po seniorów; Polacy i obcokrajowcy.

Na zdjęciu Chór KAMELEON

Śpiewasz?

Chcesz dołączyć?

Skontaktuj się z Dyrygentką:
katarzyna.boniecka@wp.pl,
tel. 694 243 379

Chór Kameleon prowadzi Katarzyna Maria Boniecka, dyrygentka z wieloletnim doświadczeniem, twórczyni chórów, specjalistka emisji głosu i kształcenia słuchu, oraz Tatiana Trojanowska, instruktor emisji głosu i korepetytor w Chórze Kameleon, śpiewaczka operowa i muzykolog. Poziom Chóru został doceniony na wielu konkursach i festiwalach chóralnych w Polsce i za granicą.

Włączamy się w działania Partnerstwa, aby dołożyć swoją śpiewającą cegiełkę do budowy lokalnej wspólnoty oraz ubogacić życie kulturalne Starego Mokotowa.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO MUZYCZNE

W samym sercu Górnego Mokotowa, w klasycystycznym Pałacu Szustra, położonym w malowniczym otoczeniu Parku Morskie Oko, od 1966 roku mamy siedzibę my – Warszawskie Towarzystwo Muzyczne im. Stanisława Moniuszki. Nasze początki sięgają 1871 roku, jesteśmy więc jedną z najstarszych instytucji muzycznych w Stolicy. To właśnie z inicjatywy Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego powstały tak istotne dla polskiej kultury przedsięwzięcia, jak Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina oraz pierwszy pomnik genialnego mistrza fortepianu, który stoi w Żelazowej Woli.

Obecnie w naszej siedzibie prowadzimy ożywioną, bardzo atrakcyjną dla melomanów o różnych gustach muzycznych działalność koncertową. W naszej niewielkiej, nastrojowej Sali Koncertowej można posłuchać zarówno znakomitych jazzmanów, muzyki klasycznej w wykonaniu doświadczonych mistrzów, jak również młodych instrumentalistów i śpiewaków, będących na początku drogi artystycznej, zaś nasza Mała Akademia Muzyki otwiera przed najmłodszymi melomanami fascynujący świat dźwięków.

Działamy na Mokotowie i dla Mokotowian. Stali bywalcy organizowanych w Pałacu Szustra wydarzeń artystycznych to nasi sąsiedzi z okolicznych kamienic.

Jako organizacja pozarządowa zawsze chętnie włączaliśmy się w realizację różnorodnych przedsięwzięć organizowanych na terenie naszej dzielnicy, mających na celu integrację lokalnej społeczności.

TEATR SCENA 96

Kontakt z Teatrem Scena 96:
Pałac Szustra
ul. Morskie Oko 2
tel. 506 250 598
www.scena96.pl

W parku Morskie Oko ukryte jest pewne bajkowe miejsce, do którego zapraszamy wszystkich miłośników teatralnej magii, nie tylko tych mieszkających po sąsiedzku! Opowiemy Wam nie tylko historie, te bardziej znane i te trochę mniej. Z radością podzielimy się naszą pasją z każdym widzem, od lat 5 do 105. Kochamy teatr lalek, teatr przedmiotu, czerpiemy inspiracje z teatru ruchu, pantomimy, niemego kina. Tworzymy spektakle ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci i młodzieży, przygotowujemy także projekty edukacyjne i animacyjne dla całych rodzin.

Nasza scena otwarta jest dla wszystkich, którzy chcieliby zrealizować swoje pomysły, warsztaty, spektakle, czy też inne twórcze, kreatywne projekty, a potrzebują klimatycznej, kameralnej przestrzeni teatralnej.

Pragniemy edukować, bawić, skłaniać do refleksji, a przede wszystkim zarażać miłością do teatru!

Pałac Szustra – to siedziba Teatru Scena 96 oraz Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego:

Śpiewanie kolęd, kiermasz, piknik, warsztaty, a może koncert dla mieszkańców Mokotowa? Zawsze jesteśmy na „tak”!

MOKOTOWSKIE CENTRUM ZDROWIA PSYCHICZNEGO

Nazywam się Jakub Tercz. Działam w Partnerstwie z ramienia Mokotowskiego Centrum Zdrowia Psychicznego, w którym staramy się realizować tzw. psychiatrię środowiskową, co może lepiej oddaje język angielski, gdzie mówi się o „community psychiatry”, czyli psychiatrii wspólnotowej. W każdym razie chodzi o to, że kluczową rolę odgrywa dla nas znoszenie barier pomiędzy „pomagaczami” a osobami w kryzysie oraz bycie jak najbliżej samej społeczności. Uważamy, że leki psychiatryczne są ważne, ale niewystarczające, ponieważ problemy związane z chorobami i zaburzeniami psychicznymi mają także wymiar ludzki: dotyczą relacji, pracy, hobby, poczucia satysfakcji i samorealizacji – a do tego przydaje się silna społeczność sąsiedzka, czyli np. poczucie przynależności do Partnerstwa.

Przyświecające nam idee wyrażają się w naszej ofercie (dość różnorodnej). Współpracujemy z Instytutem Psychiatrii i Neurologii, którego jesteśmy częścią, a naszym kluczowym partnerem jest Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Osób z Zaburzeniami Psychicznymi INTEGRACJA.

Ze swojej strony zajmuję się integracją działań MCZP z Partnerstwami Lokalnymi. Dzięki temu staramy się docierać do osób potrzebujących, poszerzamy naszą sieć kontaktów, rozpoznajemy potrzeby w samym środowisku.

WARBURGER

Warburger pojawił się na mapie kulinarnej Mokotowa w 2012 roku. Nasz pierwszy lokal to niewielka budka położona w zielonym parku na skwerze S. Broniewskiego „Orszy” przy skrzyżowaniu ulicy Dąbrowskiego i Puławskiej. Wiosną i latem zapraszamy do ogródka obok lokalu, gdzie towarzyskie biesiadowanie z burgerem umożliwiają również leżaki i koce.

Jesienią 2020 roku powstał nasz drugi mokotowski lokal, położony przy ul. Dąbrowskiego 23.

W industrialnych wnętrzach przygotowaliśmy dla naszych gości kilka stołków i wygodne kanapy, niczym z amerykańskich śniadalni.

W naszym menu znajdują się klasyki gatunku – hamburger z grillowaną wołowiną i warzywami, cheeseburger z ciągnącym się serem Mimolette czy burger BBQ z amerykańskim sosem słodko-dymnym i bekonem. Serca, a raczej podniebienia naszych gości, skradły również autorskie propozycje burgerów: z bazyliowym pesto i sadzonym jajkiem, z naczosami i meksykańskim sosem czy z cebulką karmelizowaną z wiśniami. Wegetarianie chętnie wybierają burgery z grillowanym oscypkiem i kozim serem. Od niedawna serwujemy również roślinne „mięso”, które swoim soczystym smakiem przypomina wołowinę.

Warburger docenia sąsiedzką atmosferę Mokotowa. Nasze burgery od ponad 8 lat chętnie odwiedzają stali klienci, przez ostatnie miesiące wspomagają również dobrym słowem i uśmiechem. Staramy się odwdziżyć sąsiedztwu w miarę możliwości: służąc wsparciem w zakresie pomocy technicznej przy lokalnych eventach czy zapewniając poczęstunek dla organizatorów.

Na Starym Mokotowie organizuję m.in. cykle webinarów psychoedukacyjnych. Przed covidem miały to być spotkania w naszych ulubionych kawiarniach. Życzymy sobie, aby spotkać się nie tylko na Facebooku, ale także na Starym Mokotowie.

Udostępniamy również w naszych lokalach miejsce na ulotki i materiały informacyjne.

MEZZE HUMMUS & FALAFEL

MEZZE hummus & falafel gości na Skwerze Stanisława Broniewskiego „Orszy” od 2013 roku i od samego początku ściąga do siebie wielbicieli z całej Warszawy. Mezze odwiedzają wegetarianie, weganie, ale także osoby, które chcą spróbować jedzenia z kuchni Bliskiego Wschodu. Zdecydowana część Gości odwiedza MEZZE, aby po raz kolejny poczuć smaki, których miała okazję próbować w Izraelu, Egipcie czy Turcji. Popularność MEZZE najbardziej zauważalna jest latem, gdy nie tylko ogródek jest pełny, ale też ławeczki na skwerze Orszy czy w pobliskim parku Morskie Oko.

Specjalnością MEZZE jest kremowy hummus, chrupiące falafele oraz lekko pikantna, pomidorowa shakshuka czy tradycyjne desery jak Malabi bądź Baklava.

Całość dopełniają zestawy obiadowe serwowane każdego dnia tygodnia od godz. 12:00.

Kilkumiesięczne zamknięcie restauracji nie zniechęciło stałych bywalców. MEZZE zadbało o to, aby można było odebrać jedzenie samodzielnie, ale też z dostawą do domu. Idzie lato, więc grono wielbicieli znów wróci do MEZZE na pyszne jedzenie i kieliszek izraelskiego wina z winnicy Recanati.

Należy dodać, że Sylwia Potocka, właścicielka MEZZE, zawsze wspiera wydarzenia Partnerstwa – częstuje uczestników zupą, hummusem i przystawkami.

BIBLIOTEKA PUBLICZNA IM. ZYGMUNTA ŁAZARSKIEGO W DZIELNICY MOKOTÓW M.ST. WARSZAWY

Wielką wartością Mokotowa jest gęsta sieć bibliotek. Biblioteka Publiczna na m.st. Warszawy w Dzielnicy Mokotów to 16 filii-wypożyczalni dla dorosłych i młodzieży, 8 – dla dzieci i młodzieży oraz Czytelnia Naukowa nr IV, Czytelnia Naukowa nr XXI, Wypożyczalnia Kompletów Książek, Dzielnicowa Wypożyczalnia Multimedialna i Centrum Informatyczne Biblioteki.

Nasze zbiory (stan na 31.12.2020) to 647 280 woluminów książek (w tym obcojęzyczne), 28 275 sztuk zbiorów specjalnych, w tym: 8 296 audiobooków, 1 035 e-booków, 739 e-audiobooków, 1 230 filmów, 263 programów komputerowych, 1 009 gier planszowych. W czytelnich naukowych dostępnych jest ponad 150 tytułów czasopism, 32 tytuły można przeglądać w czytelni e-prasy.

Misją Biblioteki jest m.in. organizacja czasu wolnego mieszkańców – wszak chcemy być centrum kultury, bezpłatnie oferującym użytkownikom edukację i rozrywkę. Dyskusyjny Klub Książki, spotkania z ciekawymi ludźmi, koncerty, kursy komputerowe i poradnia cyfrowa dla seniorów, porady prawne, kursy językowe, bogata oferta zajęć dla dzieci i młodzieży, to niektóre propozycje działań edukacyjno-kulturalnych. W naszych filiach można skorzystać z komputera, w przystępnej cenie zrobić wydruk, skan i kserokopię.

Działamy w przyjaznym dla użytkowników systemie komputerowym Mateusz. Jedną kartą biblioteczną, którą również może być karta miejska, uprawnia do korzystania ze wszystkich mokotowskich filii. Możliwy jest również zapis zdalny.

Integrujemy też lokalną społeczność oraz utrwalamy kulturowy dorobek mieszkańców dzielnicy. Naszym atutem we współpracy z Partnerstwem Stary Mokotów jest lokal Czytelni Naukowej nr IV przy ul. Wiktorskiej 10, która jest także Miejszem Przyjaznym Seniorom. Wspólnie organizujemy spotkania dotyczące historii Mokotowa, prezentujemy sylwetki ciekawych ludzi. Jesteśmy otwarci na inne formy współpracy. W naszych bibliotekach każda mokotowianka i każdy mokotowianin znajdzie inspiracje działań i życzliwy uśmiech bibliotekarzy.

Zapraszamy do kontaktu z nami: Biblioteka Publiczna w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy, ul. Wiktorska 10, www.bpmokotow.waw.pl, dyr@bpmokotow.waw.pl, tel. 22-845-19-89.

Elżbieta Frankiewicz

Wspólne tworzenie ozdób choinkowych i inne wspomnienia partnerskie opisujemy w Kalendarium na stronach 10-11.

„DZIECI I MŁODZIEŻ MOKOTOWA W CZASIE PANDEMII”

Prace wyróżnione i nagrodzone w ramach konkursu fotograficznego organizowanego przez MDK „Mokotów”.

NA RATUNEK

Aleksander Kwiatkowski (Technikum Ekonomiczne nr 8)

ZACHOWAJ DYSTANS

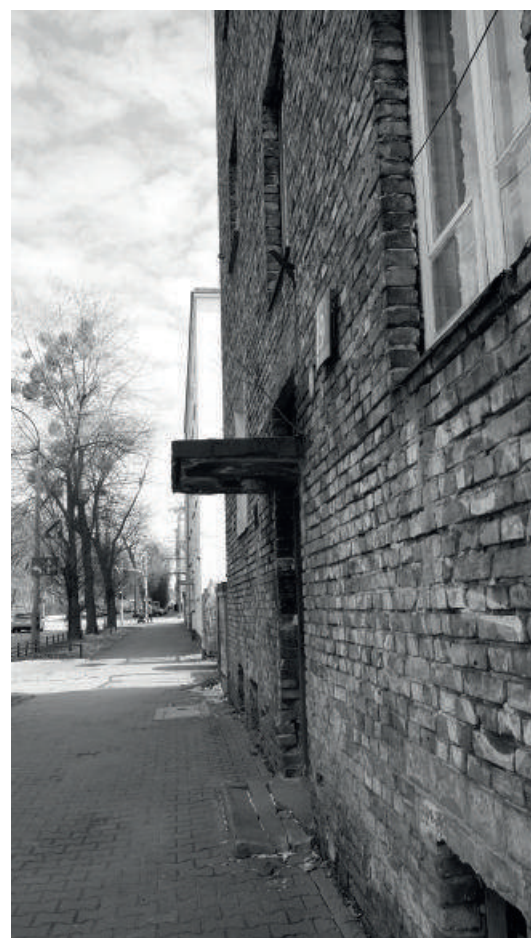
Sylvia Szeller i Aleksandra Morel

(Technikum Ekonomiczne nr 8)

Pandemia koronawirusa pozbawiła ludzi praw, wolnej woli, zdrowia i życia. Atrapa broni symbolizuje ochronę, a jednocześnie protest przeciwko takim działaniom.

JESTEM
BEZPIECZNA
Aleksandra
Morel

(Technikum
Ekonomiczne nr 8)

ODYŃCA 29. STARE WEJŚCIE

Helena Koniuszewska

(SP. nr 69 im. Marii Skłodowskiej-Curie)

LITERATURA I TROCHĘ ZIELENI TO NAJLEPSZY SPOSÓB,
BY NIE ZWARIOWAĆ W COVIDOWEJ RZECZYWISTOŚCI

Szymon Mazaraki

(XLIV LO im. Stefana Banacha)

Zdjęcie przedstawia życie codzienne młodzieży w czasach pandemii. Chustę można interpretować jako kokon społeczeństwa bezpieczeństwa, do którego zostaliśmy zmuszeni wejść i zostać na dany czas. Widać, jak osoba z całych sił stara się z kokonu uwolnić i posiada nadzieję w oczach, lecz nikt nie wie, czy wyjdzie z niego kiedykolwiek.

ZACHOWAĆ DYSTANS

Julia Srebrowska

(Technikum Ekonomiczne nr 8)

MOJA KOLEŻANKA CZASU PANDEMII

Alicja Jencyk

(zgt. II Ogród Jordnarowski - SP. nr 157 im. Adama Mickiewicza)

DZIECI I MŁODZIEŻ MOKOTOWA W CZASIE PANDEMII

Aleksandra Borowicz (SP. nr 85 im. Benito Juareza)

Przygotowywanie ozdób choinkowych w Pałacu Szustra - 2018

Dzień Sąsiada - 2018

10 Urodziny Skweru Stanisława Broniewskiego „Orszy”...

Stoisko Partnerstwa "Stary Mokotów" - 2018

... oraz Targi Rękodzieła - 2019

Spotkania z ciekawym człowiekiem - 2019

Obiad seniorów w Mokolove - pierwszy toast - 2019

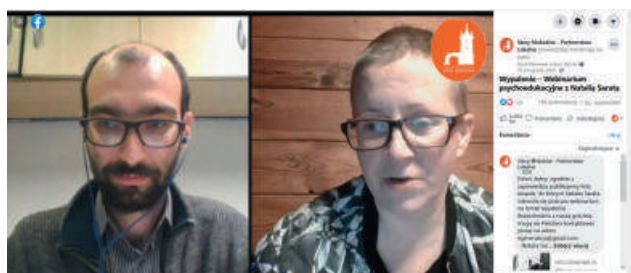
Choinka i wspólne tworzenie ozdób - 2020

Spacer z przewodnikiem po Mokotowie - 2020

Sąsiedzka Kawiarenka Dyskusyjna - 2019

Webinary psychoedukacyjne online - 2020

Kolędowanie i strojenie choinki na Skwerze „Orszy” - 2020

WSPOMNIENIA OSTATNICH POWSTANEK WARSZAWSKICH – MIESZKANIEK MOKOTOWA

W czasach, gdy dostępne są różnorodne materiały kulturalne i intelektualne w internecie, nie jest łatwo zdecydować się na prowadzenie spotkań z ciekawymi ludźmi. Nie jest to łatwe przedsięwzięcie w Warszawie, mieście wielu możliwości i propozycji spędzania czasu. Jednak w ramach Partnerstwa Lokalnego „Stary Mokotów” podjęliśmy takie wyzwanie, uznając, że bezpośredniego kontaktu z drugim człowiekiem nie zastąpią piksele, a energii kameralnego spotkania nie dostarczą tłumne miejskie imprezy.

Ten rodzaj spotkań pozwala stworzyć intymną atmosferę między zaproszonym gościem a słuchaczami, a także umożliwia wszystkim obecnym poczuć się częścią sąsiedzkiej wspólnoty, przekonać się, że nie jest trudno spotkać ludzi o podobnych zainteresowaniach lub spojrzeć na rzeczywistość.

Postanowiliśmy zapraszać wybitne mieszkanki i wybitnych mieszkańców Mokotowa niebędących osobami medialnymi: twórców kultury, aktywistów społecznych, uczestników ważnych wydarzeń historycznych. Gościliśmy dwie mokotowianki, które były żołnierzami Powstania Warszawskiego — panią Jadwigę Dippel-Bossowską oraz Danutę Piotrowską, a także dwie artystki i aktywistki — Magdę Drągowską i Ankę Grzelewską.

Gościny użyczala nam Czytelnia Naukowa na ulicy Wiktorskiej, Fundacja Pompka oraz Warszawskie Towarzystwo Muzyczne z siedzibą w Pałacu Szustra.

W pierwszym numerze mamy zaszczyt zaprosić państwa do lektury pierwszego odcinka cyklu wspomnień wojennych i powojennych pani Jadwigi Dippel-Bossowskiej, odważnej i mądrej kobiety.

Joanna Tadzik

PANI JADWIGA DIPPEL- BOSSOWSKA

Gdy wybuchła wojna, miałam jedenaście lat. Dobrze pamiętam naloty we wrześniu i wkroczenie Niemców do Warszawy. Z rodzicami mieszkaliśmy wówczas na ulicy Marszałkowskiej róg Pięknej.

Przed wojną chodziłam do szkoły na ulicy Wiejskiej 5. Była to żeńska szkoła prowadzona przez Jadwigę Kowalczykównę i Jadwigę Jawurkównę. Moja szkoła była bardzo demokratyczna. Mimo że była płatna, uczennice mogły być do niej przyprowadzane, nigdy nie przywożone samochodami lub karetami, jak miało to miejsce w gimnazjum na Pięknej, które obserwowałam z okien mieszkania rodziców.

Już w październiku zaczęły się tajne komplety w mieszkaniach prywatnych. Wszyscy nauczyciele, którzy uczyli w szkole, zaangażowali się w nauczanie okupacyjne. Obie dyrektorki szkoły były niezwykle osobami. Jedną nazywaliśmy „Czarną”, a drugą „Białą”. Były lubiane przez uczennice, choć trzymały dyscyplinę. Obie zginęły tragicznie w czasie powstania w Alejach Niepodległości. Jedna była wówczas częściowo sparaliżowana i nie mogła opuścić mieszkania na wezwanie Niemców, druga nie chciała jej samej zostawić. Obie zostały zastrzelone.

Byłam jedynym dzieckiem moich rodziców. Ojciec był członkiem zarządu Spółdzielni Spożywców „Społem” i czas okupacyjny dzielił między Warszawę i Kraków, gdzie została przeniesiona centrala. Mama przed wojną była dyrektorką szkoły żeńskiej kształcącej na-

uczycielki. W dwudziestolecie było rzadkością, by oboje rodzice pracowali. Miałam guwernantkę Niemkę, dzięki której doskonale nauczyłam się władać językiem niemieckim.

Chodziłam też do przedszkola, ale zgodziłam się na to tylko pod warunkiem, że będę mogła nosić opaskę na ramieniu z czerwonym krzyżem, bo bardzo chciałam zostać lekarką. I tak też pokierowałam swoim życiem. Jestem lekarką z dwiema specjalizacjami — interną i ginekologią — położnictwem. Przez wiele lat byłam kierowniczką dużej przychodni w Nowej Hucie.

Czas okupacji był dla mnie przede wszystkim okresem nauki, a także zbiorów harcerskich. Oczywiście wiedziałam się o wszystkim, co działo się w Warszawie i Europie. Czasem przypadek decydował o ludzkim losie. Ojciec na początku okupacji zdecydował o przeprowadzce na Mokotów. Dzięki temu uniknęliśmy wysiedlenia, gdy Niemcy w Śródmieściu, gdzie mieszkaliśmy, utworzyli niemiecką dzielnicę.

Kiedyś, gdy wracałam do domu, w okolicy ulicy Krasickiego na Mokotowie była łapanka. Znalazłam się w pułapce. Nie mogłam już uciec. Byłam w grupie ludzi ładowanych do ciężarówki. Gdy Niemiec odliczył pięćdziesiąt osób, reszcie kazał rozejść się. Ja byłam pięćdziesiąta pierwsza...

Dwie moje koleżanki z klasy otrzymały rozkaz w ramach akcji „N” rozdawania niemieckim żołnierzom ulotek w Alei Szucha. Obie trafiły do Oświęcimia i tam zmarły. Inne miały więcej szczęścia, bo sąsiadka ostrzegła, że widać z okien jak pracują w domu na powielaczach przy niezastłoniętych oknach. To nie było nikomu potrzebne, a pozbawiło życia wielu młodych ludzi. Z mojej klasy na 22 uczennice zginęło 15. Oświęcim, Treblinka, część koleżanek było pochodzenia żydowskiego.

O możliwości wybuchu powstania coś wiedziałam. W domu rodziców odbywały się spotkania raz w miesiącu z delegatem rządu londyńskiego na kraj. A ja zawsze lubiałam podsłuchiwać w takich sytuacjach pod drzwiami...

Pani Jadwiga Dippel-Bossowska podczas spotkania w Czytelnicy Naukowej na ulicy Wiktorskiej.

Do roli sanitariuszki podczas powstania byłam dobrze przygotowana.

Jeszcze w czasie okupacji ojciec załatwił mi praktyki w Szpitalu św. Łazarza. Ta praktyka odbywała się w ten sposób, że siedziałam na korytarzu z młynkiem i zwiżałam bandażę. Potem poprosiłam o przeniesienie na oddział. Znalazłam się na oddziale psychiatryczno-neurologicznym, gdzie były zakonnice, ale współpraca z nimi się nie układała. W sumie byłam tam około roku. Przygotowywałam się również studiując podręczniki medyczne.

Kiedy wychodziłam z domu pierwszego sierpnia na zbiórkę w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych, ojciec powiedział mi, abym była DOBRA. Nic więcej...

Nie, nie pamiętałam, czy to był pierwszy sierpnia, czy może jednak ostatni dzień lipca.

W Instytucie zorganizowany był szpital polowy. Tam spędziłam całe powstanie, zajmując się rannymi. Wszystkie dziewczyny pracujące w szpitalu były z naszej szkoły i drużyny, więc wszystkie się dobrze znałyśmy. Zajmowałyśmy się rannymi, gotowałyśmy jedzenie. Nie miałyśmy problemów aprowizacyjnych, bo na tyłach Instytutu był ogród warzywny i sprzyjający czas w roku.

Przed powstaniem przygotowany był też suchy prowiant w workach. Byłyśmy młode, więc miałyśmy różne pomysły. Raz do ugotowanej zupy, którą niosłyśmy dla personelu, z koleżanką wrzuciłyśmy pocisk, żeby nie było tak nudno, jak wydawało nam się, że jest.

Bardzo tragicznie było, gdy z kanałów wychodzili żołnierze ze Starego Miasta. Oni rozmawiali między sobą o tym, kto zasłabł, kto nie dał rady. To było bardzo trudne dla nas, oni byli straszliwie wymęczeni. No tak było...

Gdy można było przejść piwnicami, postanowiłam pójść do mamy, żeby dowiedzieć się, co z nią się dzieje. Najpierw szłam podkopem przez Aleje Jerozolimskie, a później dachami na Mokotów. Wszyscy się dziwili, że mnie nie zastrzelili na tych dachach. A miałam iść piwnicami... Nawet nie wiem, którą szłam tymi dachami, bo nie widziałam ulic. Wtedy wzięłam z Mokotowa jakieś warzywa, bo wokół były ogródki działkowe. W Śródmieściu chłopcy, którzy nie jedli surowizny od wybuchu powstania, dosłownie rzucili się na te marchwie i pomidory. Byłam bardzo zaskoczona.

W szpitalu była jedna lekarka, podejrzewam, że była chirurgiem-stomatologiem, bo miała takie odruchy, które by o tym świadczyły. Cięższe przypadki były odsyłane do szpitala na Mokotowską, tam byli chirurdzy i sprzęt.

U nas byli lekko ranni. Miałyśmy trzy sale, ale nigdy nie było więcej niż dwudziestu rannych. Raz trafił do nas niemiecki żołnierz, który był bardzo przestraszony, nie wiedział, co może się z nim stać. Został przez nas normalnie opatrzony i został pod naszą opieką.

Wiedzieliśmy, co dzieje się w Śródmieściu, bo przychodził wujek do jednej z koleżanek (myślę jednak, że był to jej ojciec) i zawsze dużo opowiadał. Co działo się na Żoliborzu, Woli, Ochocie, nie wiedziałyśmy.

Moje doświadczenie powstania to po prostu również nuda. Nie miałyśmy dużo pracy, a byłyśmy młode i brakowało nam zajęcia. I tak było.

Moment kapitulacji przyjęłyśmy z ulgą. Po prostu dość już tego było. Wiedziałyśmy, że trafimy do obozu i tak się stało. Gdy podpisano kapitulację i wychodziliśmy z Warszawy, pamiętam wołanie chłopców z AL, którzy chcieli od nas kupić legitymacje akowskie. My nie rozumiałyśmy, o co chodzi. Później dowiedziałam się, że AL nie podpisało umowy, na mocy której żołnierzy objęłoby prawo międzynarodowe dotyczące żołnierzy, którzy trafiają do niewoli. Dla tych chłopców nasze legitymacje mogły być szansą na przeżycie.

Przy wyjściu dostawialiśmy po dzieśnięć dolarów. Pewien młody ksiądz zaproponował nam, że przeniesie nam te dolary, bo Niemcy zabierali. Oddaliśmy mu na przechowanie, ale ani dolarów już nie zobaczyłyśmy, ani księdza. A przecież w takich warunkach te pieniądze mogły któreś z nas mogły uratować życie.

Przez dużą część powstania otrzymywałam listy pocztą powstańczą pisane przez rodziców na Mokotowie. Niestety ojciec podczas jednego z bombardowań nie zszedł do piwnicy, bo czyścił buty. Zginął pod gruzami. Mamy nie było wówczas, bo pracowała w kuchni polowej przy Różanej. Gdy wróciła następnego dnia, ojciec był już pochowany. Ostatni raz ojca widziałam, wychodząc do powstania... Mama powstanie przeżyła. Spotkałyśmy się już po wojnie.

Z jednej strony szkoda miasta, z drugiej strony ludzi. Wydaje mi się, że gdyby nie wybuchło powstanie, byłoby mniej ofiar...

CDN...

OD 15 KWIETNIA (DO 31 SIERPNIA) TRWA KONKURS MOJE KOLOROWE PODWÓRKO.

Chcemy wyróżnić najbardziej zadbane otoczenie kamienic i domów, by pokazać mieszkańcom Starego Mokotowa, że życie wśród kwiatów i krzewów jest miłsze niż betonu i asfaltu.

Umownie używamy określenia – podwórko – chodzi nam o tzw. przedogródki przy wejściach do domów; klepiska przy chodnikach, zamienione przez mieszkańców w rabaty; kwietniki na klatkach schodowych i właśnie klasyczne podwórka. To konkurs na ogólnodostępne miejsce, które mieszkańcy własnym sumptem doprowadzili do stanu godnego pochwalenia się innym.

9 CZERWCA O 18.00 WYKŁAD ONLINE PT. „TRUDNE ZACHOWANIA OSÓB Z DEMENCJĄ I CO Z NIMI ROBIĆ?” (ORAZ INNE SPOTKANIA PSYCHOEDUKACYJNE PRZEZ CAŁY ROK)

W ramach sześciu spotkań zwięszających wiedzę na temat różnych aspektów zdrowia psychicznego i prowadzonych przez zaproszonych ekspertów (psychologów, psychiatrów, terapeutów, humanistów, ekspertów przez doświadczenie etc.), 9 czerwca – tym razem ze Stowarzyszeniem Syntonia – organizujemy kolejne z nich. Będzie można dowiedzieć się nieco więcej w temacie trudnych zachowań osób z demencją (zapisy@syntonia.org.pl).

19 CZERWCA (10:00-15:00) GARAŻÓWKA – MOKOTÓWKA

Dzielnicowa wyprzedaż garażowa z mapką stoisk i spacerem po dzielnicy! Sąsiedzka sprzedaż rzeczy przed własnym domem, bez konieczności wysyłki/transportu czy wyrzucania dobrych wciąż rzeczy na śmietnik – jest ekologiczna i ekonomiczna, a do tego bardzo potrzebna w kryzysowym dla nas i planety czasie. Pozwala pozbyć się zbędnych, zalegających w domu przedmiotów – ubrań, zabawek, podzielić się roślinami, przetworami czy przeczytanymi książkami, pochwalić rękodziełem, zasilając domowy budżet i rów-

NASZE PLANY NA NAJBLIŻSZY CZAS

nocześnie bardzo okazjnie kupić rzeczy do domu/dla dzieci.

To także świetna okazja do spaceru po dzielnicy z mapką punktów w ręku, do sąsiedzkiej integracji przy stoiskach i nauką ekologii i ekonomii w praktyce.

26 CZERWCA – SPACER (ŚPIEWACZY) PO MOKOTOWIE: „MOKOTÓW – DZIECKO NIEPODLEGŁOŚCI”

Spotkanie o 10.00 przed wejściem do gmachu głównego SGH (ul. Puławska róg Rakowieckiej).

Jak píše nasza przewodniczka – Hanna Dzielińska: *Lata dwudzieste, lata trzydzieste to nie tylko pretekst do wzruszeń, ale i złota epoka w dziejach Mokotowa, który ledwie kilka lat wcześniej stał się częścią Warszawy. Jakie wielkie państwowe inwestycje zagościły wtedy na tym terenie i co mieści się w nich dzisiaj? Co ciągnęło w te okolice znanych ludzi, a co ich zniechęcało?*

Hanna Dzielińska (Hanka Warszawianka) – dziennikarka, warszawianka, przewodniczka, autorka artykułów, reportaży i książek o Warszawie i serii przewodników dla dzieci „Detektywi w wielkim mieście” oraz „Notesu Podróże małe i duże”.

Chcemy też rozśpiewać mieszkańców – tych, którzy biorą udział w spacerze lub mijanych sąsiadów. To będzie niespodzianka. Szykujemy się razem z Mokotowskim Chórem „Kameleon”.

W LIPCU RUSZY KONKURS KULINARNY.

Kontynuacja konkursu na Letni Deser (i/lub Przetwory) polegającego na wysyłaniu zdjęć i przepisu na przygotowaną potrawę, a po przejściu eliminacji wstępnej, przyniesieniu przygotowanej potrawy do ustalonego miejsca spotkania celem oceny jej przez jurorów. Konkurs docelowo ma celu stworzenie „książki kucharskiej” mieszkańców Starego Mokotowa.

TAKŻE W LIPCU STARTUJE: AKCJA WLEPKOWA „PLACE ZABAW BEZ PRZEMOCY”.

Działanie ma celu uczenie dzieci, które czytają, porozumiewania się w sytuacjach społecznych i prywatnych bez przemocy. Polega na umieszczaniu estetycznych wlepek w jednorodnym szablonie i barwach w okolicach placów zabaw oraz innych miejscach publicznych, aby mogły być czytane „od niechcenia” i poddawane refleksji. Wszystkie hasła niosą pozytywny przekaz i uwalniają odbiorcę na wypowiedziane słowa oraz relacje. Przykładowe hasła: „Spokój głaszcze psa”, „Ty mówisz, ja czuję”, „Współczucie zbiera ślimaki z chodnika”. Część hasel powstała we współpracy z wydawnictwem Dwie Siostry.

WRZEŚNIOWY MOKOTOWSKI SPACER I URODZINY GRUSZY

Po spacerze, dzięki któremu poznamy tajemnice kolejnego kwartału Starego Mokotowa, Uroczystości rozpoczną się piknikiem pod gruszą. Mamy nadzieję na owoce, ale przede wszystkim na prawdziwe spotkanie, na którym zostanie przedstawiona ponad stuipięćdziesięcioletnia historia drzew, a zaprzyjaźnieni animatorzy będą angażować nas w drobne aktywności.

We wrześniu zostanie też ogłoszony Konkurs fotograficzny na tematyczne zdjęcia związane z przestrzenią i mieszkańcami Starego Mokotowa.

W GRUDNIU, JAK CO ROKU, ZORGANIZUJEMY „CHOINKĘ” ZWIĄZANĄ ZE ŚWIĘTAMI BOŻEGO NARODZENIA.

Pierwsza część polega na wspólnym robieniu ozdób choinkowych i śpiewaniu kolęd; odbędzie się w Pałacu Szustra. Część druga, która polega na ubieraniu choinki i spotkaniu z Mikołajem oraz animatorami odbędzie się na Skwerze „Orszy”.

JAPOŃSKIE INSPIRACJE DLA SENIORÓW

Cykl bezpłatnych warsztatów od lipca w siedzibie Fundacji Pompka (ul. Narbutta 46/48 lok. 51). Podczas Dni Otwartych (28/29.08 i 25/25.09) będziemy podziwiać efekty naszej pracy, gotować i spotykać ekspertów.

1. ORIGAMI TO NIE „TYLKO” PAPIEROWY ŻURAW (01.07, 5.08., 1.09, 2.09, godz. 11:00)

2. DOBUTSU SHOGI

(08.07, 19.08, g. 11:00; 15.09, 16.09. g. 17.30)

Czyli „shogi ze zwierzątkami”, jest to uproszczona wersja tradycyjnej japońskiej gry strategicznej podobnej do szachów. Poza „tradycyjną” roz-

grywką na planszach proponujemy grę na żywo, podczas której chętne osoby odgrywałyby rolę zwierząt-przeciwników.

3. ĆWICZENIA. PRACA Z CIAŁEM Z ELEMENTAMI TAŃCA BUTOH

(15.07, 26.08, 22.09., 23.09, godz. 11:00)

Warsztaty z elementami tańca butoh przeznaczone są dla każdego, nie jest wymagane wcześniejsze doświadczenie w tańcu, wystarczy wygodne ubranie.

Informacje i zapisy: Anita Zdrojewska, tel. 501 175 595, azdrojewska@publink.com.pl, liczba miejsc ograniczona.

4. „ZAŚPIEWAJMY RAZEM”

(22.07, 12.08, 08.09, 09.09, godz. 11:00)

Nauka wybranej, prostej japońskiej piosenki będzie pretekstem do spotkania z językiem i kulturą japońską. Poza nowymi słowami, uczestnicy poznają podstawowe systemy i zasady używania znaków do zapisywania słów oraz pobawią się z zapisywaniem wybranego słowa.

Zadanie jest współfinansowane ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.

OGŁOSZENIA WSPARCIOWE

WYKŁADY ONLINE DLA RODZINNYCH OPIEKUNÓW OSÓB STARSZYCH

Stowarzyszenie Syntonia

Stowarzyszenie Syntonia i Partnerstwo Lokalne „Stary Mokotów” zapraszają na bezpłatne wykłady. Najbliższe terminy:

STRES, ZMĘCZENIE, BRAK SIŁY – CZYLI KILKA SŁÓW O WYPALENIU OPIEKUNA (23.06)

DOM PRZYJAZNY BLISKIEMU – JAK PRZYSTOSOWAĆ OTOCZENIE DO POTRZEB OSOBY STARSZEJ, W TYM OSOBY Z DEMENCJĄ (30.06)

Wykłady są bezpłatne! Odbywają się w godz. 12:00 i/lub 18:00.

Udział wymaga wcześniejszej rejestracji. Liczba miejsc ograniczona. W drugiej połowie roku planowane są kolejne spotkania na nowe tematy.

Szczegóły i zapisy: zapisy@syntonia.org.pl

WSPARCIE W KRYZYSIE PSYCHICZNYM – MCZP

Mokotowskie Centrum Zdrowia Psychicznego przy Instytucie Psychiatrii i Neurologii w partnerstwie ze Stowarzyszeniem Rodzin i Przyjaciół Osób z Zaburzeniami Psychicznymi INTEGRACJA udziela różnorodnego i nieodpłatnego wsparcia dorosłym mieszkańcom Mokotowa.

PUNKT ZGŁOSZENIOWO-KOORDYNACYJNY:

wsparcie medyczne (m.in. psycholog-terapeuta, psychiatra), tel. 22 840 66 44, pon.-pt., 8-18;

CENTRUM KOORDYNACJI:

wsparcie społeczne (m.in. indywidualne konsultacje z psychologiem oraz grupy wsparcia, trener pracy, mieszkania chronione), tel. 22 299 04 31, pon.-pt., 8-18;

MOBILNY ZESPÓŁ WSPARCIA SPOŁECZNEGO:

wsparcie w miejscu zamieszkania, tel. 570 971 290, pon.-pt., 8-16).

STOWARZYSZENIE RODZIN I PRZYJACIÓŁ OSÓB Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI INTEGRACJA

Działania skierowane do:

- **Dorosłych osób z zaburzeniami psychicznymi:** mieszkania chronione treningowe i mieszkania przejściowe.

- **Rodziców i opiekunów nastolatków oraz dzieci wchodzących w okres dorastania:** konsultacje indywidualne, zajęcia psychoedukacyjno-warsztatowe.

- **Osób pracujących z młodzieżą i dziećmi wchodzącymi w okres dorastania** (nauczyciele, wychowawcy): konsultacje indywidualne, grupa superwizyjna, zajęcia psychoedukacyjno-warsztatowe.

Kontakt: tel. 22 840 66 40 / 724 501 774, integracja.grottgera@gmail.com

WARSZTATY Z KONTAKTU Z OSOBĄ W KRYZYSIE PSYCHICZNYM

Fundacja eKropka i Mokotowskie Centrum Zdrowia Psychicznego zapraszają pracowników firm i instytucji oraz NGO`sów działających na terenie dzielnicy Mokotów. Warsztaty są zdalne, bezpłatnie i trwają 4 godziny. Ich celem jest psychoedukacja, destygmatyzacja oraz pozytywny wpływ na postawy społeczne i zawodowe. Prowadzone są przez dwie osoby, w tym Edukatora Fundacji eKropka. Możliwe jest ustalenie oddzielnego terminu dla większej grupy.

Najbliższe terminy: 18, 24, 25 i 26 sierpnia; 15, 16, 21, 22, 23 i 28 września.

Szczegóły i zapisy: mokotow@ef.org.pl, tel. 536 830 613

DEKLARACJA PARTNERSKA

Partnerstwo Lokalne „Stary Mokotów” jest platformą współpracy między różnorodnymi partnerami. Są wśród nas mieszkańcy dzielnicy z dziada pradziada, ale również osoby, które od niedawna tutaj mieszkają lub pracują. Naszym celem jest tworzenie systemu więzi między osobami, które prezentują różne sektory i środowiska (mieszkańcy, przedsiębiorcy, organizacje pozarządowe, przedstawiciele instytucji samorządowych, placówki kulturalno-oświatowe itp.), jak również rozszerzanie kręgu partnerskiego o nowych członków; partnerstwo powinno mieć bowiem charakter egalitarny, a nie elitarny.

Działamy na terenie Starego Mokotowa, w rejonie ulic: Puławska, Odyńca, Al. Niepodległości,

ści, Rakowiecka. Imprezy plenarne organizujemy najczęściej na Skwerze St. Broniewskiego „Orszy”, na którym w przyszłości ma zostać wybudowane przez władze samorządowe Warszawy tzw. centrum lokalne.

Razem, w sposób systematyczny i trwały planujemy, projektujemy i realizujemy inicjatywy rozwijające lokalną społeczność oraz budujące tożsamość mieszkańców Starego Mokotowa.

SYSTEM WARTOŚCI I ZASADY DZIAŁANIA PARTNERSTWA

Podstawową zasadą, jaką kieruje się Partnerstwo Lokalne „Stary Mokotów” jest współpraca i działanie rzeczywiste i efektywne, a nie wyłącznie deklaratywne i fasadowe. Działania organizowane przez partnerów oparte są na wzajemnym zaufaniu i solidarności oraz zaangażowaniu partnerów na każdym etapie podejmowanych inicjatyw.

Aby działania partnerstwa kierowane „na zewnątrz” były wiarygodne dla ich odbiorców, odpowiedzialność za przyjęte do realizacji zadania to kolejna ważna zasada. Wszyscy partnerzy są równi wobec siebie, a wszystkie działania partnerstwa są jawne i transparentne.

ZASADY ORGANIZACJI DZIAŁANIA PARTNERSTWA

Uczestniczenie w pracach partnerstwa jest dobrowolne ale dopóki trwa, wymaga wypełniania podstawowych powinności takich jak np. uczestniczenie w cyklicznych, odbywanych raz w miesiącu spotkaniach organizacyjnych. Pracami partnerstwa kierują liderzy (koordynatorzy), a za realizację poszczególnych działań odpowiedzialni są, jako osoby wiodące, partnerzy wskazani na spotkaniach organizacyjnych.

Zapraszamy wszystkich mieszkańców, którzy chcieliby włączyć się w nasze działania.

STOPKA REDAKCYJNA

Elżbieta Frankiewicz
Iwona Frydryszak
Jacek Frydryszak
Jakub Tercz (nacz.)
Joanna Tadzik
Anna Wołyńczyk
Anita Zdrojewska

Wydawca:
Fundacja Pompa
ul. Narbutta 46/48 lok. 51
02-541 Warszawa
NIP: 521 351 15 89

Zapraszamy do kontaktu z Redakcją i Partnerstwem, do pisania listów i zgłaszania pomysłów oraz tekstów do kolejnych numerów:
starymokotow.partnerstwo@gmail.com.

[WWW.FACEBOOK.COM/PARTNERSTWOLOKALNESTARYMOKOTOW](https://www.facebook.com/PARTNERSTWOLOKALNESTARYMOKOTOW)

Podziękowania dla: Katarzyny Bonieckiej, Izabeli Gomzy, Marka Masłowskiego, Andrzeja Mrowca, Magdaleny Matuszyk, Bogdana Pieca, Barbary i Marcina Piotrowskich, Kamy Rokickiej, Zbyszka Wejcmana, Aleksandry Żórawskiej oraz wszystkich naszych Sąsiadek i Sąsiadów, którzy dołożyli tu swoją cegiełkę.

GAZETKA PARTNERSKA
STARY MOKOTÓW została
wydana dzięki dofinansowaniu
z budżetu Urzędu Dzielnicy
Mokotów m.st. Warszawy.

